

hos i alt Fald maa staa til Ansvar for de Pengemidler, den har taget i sin Varetægt, indtil de kunne afgives til en særlig beskiftet Infasiator, ville de bestaaende Kontrolbestemmelser ikke kunne undværes. Fremdeles har det efter § 89 sit Forblivende ved de gjældende Bestemmelser i Henseende til Kontrollen med Skifternes Fremme, Revisionen af Skiftebehandling og de dermed forbundne Oppehørsler, samt Kontrollen med, at de Midler, som skulle indgaa i Overformynderiet, virkelig indkomme. Det er endelig tilføjet, at nærmere Forskrifter i de anførte Henseender samt de med Hensyn hertil fornødne Tvangsmidler kunne fastsættes ved Kgl. Anordning.

Som et Led i den Kontrolmyndighed, der tilkommer Administrationen med Hensyn til Skifteretternes behørig Fremme af de dem betroede Boer, fremtræde efter den gjældende Ret Bestemmelserne i den allerhøieste Resolution af 7de April 1824 Nr. 1 (Kolleg. Tid. for 1824, Side 239), hvorved bifaldtes:

„At Rancelliet maatte autoriseres til i de Tilfælde, hvor en Skifteforvalter ikke efter foregaaende Grundring tilbørlig fremmer et Bo, at bestikke en Anden til at behandle Boet, hvilket da uvægerlig under Tvangsmiddel af Suspension og Tiltale til Embedsforbrydelse skal overleveres til den i hans Sted beskiftede Skifteforvalter, hvorhos den ordinære Skifteforvalter, foruden at miste sit Skifteallarium, skal endvidere til den beskiftede Mand betale et passende Honorarium, hvis det ordinære Skifteallær ikke indeholder tilstrækkeligt for dennes Nøie, Alt efter Rancelliets Skøn.“

Da denne Bestemmelse, om den end sjelden er bleven anvendt, dog yder Boets Vedkommende nogen Beskyttelse imod utilbørlig Forhaling af Skiftet, og den Afgang, disse have til gennem Domstolene at gøre deres Klage i saa Henseende gjældende, er en noget besværlig Udvei, har man anset det for rettest, jfr. § 88, at denne Kontrolmyndighed, der senere er gaaet over til Justitsministeriet, ikke opgives, saalænge Omordningen af Rettergangsmaaden ikke er gennemført. Ligeledes opretholder Forslagets § 88 den i Resolution af 7de April 1824 Nr. 3 (senere bekendtgjort ved

Plakat af 21de April 1824 § 1) indeholdte Bestemmelse, hvorefter den Skifteforvalter, som befindes at have opholdt et Skifte ulovligen, naar dette paatales enten af Vedkommende, som derunder lide, eller efter Rancelliets Foranstaltning, foruden at erstatte vedkommende Kreditorer eller Arvinger det dem derved forvoldte Tab skal anses med Straf af Bøder og tredie Gang med Embedsforbrydelse. Man har fremdeles troet, at der ogsaa i Boer, som behandles af Testamentssekretorer, kunde være Grund til at give Vedkommende Afgang til en hurtigere Hjælp imod Skiftets Forhaling, end de ved Henvendelse til Domstolene kunne opnaa. Fornøden Bestemmelse i saa Henseende kunde vistnok træffes for hvert enkelt Tilfælde i den Sekretorerne meddelte Stadfæstelse, men det er anset for hensigtsmæssigere i Forslaget at optage en almindelig Regel herom. I § 88 er der derfor fastsat, at det, naar der fra Noget af de Interesserede i Boet fremkommer Klage over dets utilbørlige Forhaling, og Klagen, efter at der er givet Testamentssekretorerne Leilighed til at yttre sig over samme, findes begrundet, af Justitsministeren kan bestemmes, at Boets Behandling skal gaa over til den ordentlige Skifteret.

Efter Forslagets Indhold er der ikke fundet Grund til at give særegne Overgangsbestemmelser. I hvilken Udstrækning Lovens Bestemmelser ville kunne bringes til Anvendelse i de Boer, som allerede ere tagne under Behandling paa den Tid, Loven træder i Kraft, vil det være overladt til Domstolene at afgjøre i Overensstemmelse med Lovgivningens almindelige Grundsætninger. Derimod har man med Hensyn til Lovens Omfang anset det for nødvendigt at fastsætte en Frist for dens Træden i Kraft, og denne er ved § 90 bestemt til 6 Maaneder fra den Dag, da Loven bekendtgjøres ved Optagelse i Lovtidenden. I Paragrafens sidste Stykke er der derhos i Eighed med Konningslovens § 170 andet Stykke optaget en Bestemmelse, hvorved der tillægges Regjeringen Bemyndigelse til ved Kgl. Anordning at sætte Loven i Kraft paa Færøerne med de Bømpelser, som ifølge disse Vers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.